

Motion till riksdagen

1988/89:A414

av Leo Persson m. fl. (s)

Det intensifierade kommunala sysselsättningsstödet

Det har under senare tid ifrågasatts om IKS-stödet ska vara kvar eller om IKS-medlen ska sammanslås med arbetsmarknadsmyndigheternas stödmedel. Undertecknade motionärer motsätter sig dessa förslag och menar att man tappar bort det kommunala inflytande som är värdefullt. Men IKS-bidraget får därför inte utgå till "normal" kommunal verksamhet, utan ska gälla annat som ligger utanför det som kommunerna enligt lag är ålagda att sköta – besluten i *enskilda* ärenden bör ligga på kommun och arbetsförmedling.

Många s.k. IKS-objekt kräver yrkeskunskap i bl.a. byggnadsarbete. Detta har gjort att kvinnor och icke yrkesutbildade inte kunnat anvisas IKS-arbeten. En förnyelse av valet av arbetsobjekt är därför önskvärd. Mer kraft bör ägnas åt att inventera tänkbara IKS-arbeten, upprätta objektkataloger m.m. Det borde gå att hitta fler lämpliga arbetsuppgifter inom exempelvis tjänste- och servicesektorn, samt med stimulansåtgärder få ut fler kvinnor i bygg- och skogsbranschen.

IKS-stödet får inte "sugas upp" i de gängse arbetsmarknadspolitiska stöden. IKS-stödet ska medverka till att lyfta servicenivån i "byar" för att förhindra onödigt avfolkning. Begreppet "äldre ortsbunden arbetskraft" bör omprövas och ersättas av ett mer allmänt begrepp som beskrivs *ortsbundenhet*. Ortsbundenheten bör vara mer avgörande än åldern vid anvisning av arbetskraft. Det finns ofta motiv att anvisa yngre arbetskraft på grund av sociala skäl, långa avstånd till orter med stor arbetsmarknad, behov av kompletterande sysselsättning under vissa årtider m.m. För många är förmodligen ej heller flyttning ett realistiskt alternativ. Skälen kan vara att huset kanske inte går att sälja, eller att barnen är rotade i byn. Naturligtvis får inte detta innebära att man med dessa arbetsmarknadspolitiska åtgärder "konserverar" yngre personer inom orter där det inte finns "någon framtid" – men man bör i många fall kunna dra sådana slutsatser att anvisning av yngre ortsbundna i många fall bör kunna accepteras.

Sammanfattning

- Det är olämpligt att sammanslå IKS- och arbetsmarknadsmyndigheternas stödmedel – då det kommunala inflytandet är värdefullt.
- Man bör undvika tillskapande av helårsarbeten med IKS-medel. Speciella projekt kan utgöra undantag där de avser att bli självbärande

verksamheter. Normalt bör man kunna hjälpa flera med en tidsbegränsad stödinsats.

- ●rtsbundenheten bör vara mer avgörande än åldern vid anvisning av arbetskraft.
- Tjänstesektorn bör ägnas större uppmärksamhet vid val av arbetsobjekt. Det bör också vara möjligt att få ut fler kvinnor inom byggnads- och skogsbranscherna.
- Besluten i enskilda ärenden bör ligga på kommunen och arbetsförmedling, i vissa fall hos länsstyrelsernas regionalekonomiska enhet.
- En katalogisering av olika typer av arbetsobjekt borde komma till stånd av länsstyrelserna liksom en arbetskraftsinventering för att få fram den dolda arbetskraften, detta för att bl.a. komma till rätta med den låga kvinnliga sysselsättningen inom IKS.

Kombinationen av regionalpolitiska/arbetsmarknadspolitiska insatser upplevs som lyckad. Det stora lokala inflytandet i verksamheten gör IKS-stödet till en av de få stödformer som når ut till de mest utsatta orterna. En stärkning av IKS-stödets särart bör därför uttalas.

Det vore av dessa skäl olyckligt om IKS-stödet skulle försvinna.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om ändring av IKS-stödets tillämpning.

Stockholm den 18 januari 1989

Leo Persson (s)

Ove Karlsson (s)

Irène Vestlund (s)

Inger Hestvik (s)

Arne Mellqvist (s)